

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 988/2015
26.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.М., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.М., адвоката Р.М. из С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани ЗК.468/12 од 22.07.2015. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 бр.89/15 од 02.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 26.11.2015. године донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.М., адвоката Р.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани ЗК.468/12 од 22.07.2015. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 бр.89/15 од 02.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани ЗК.48/12 од 22.07.2015. године изреком под I, окривљени В.М. оглашен је кривим за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3-три месеца, која се неће извршити уколико окривљени у року од 1 године не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање суду трошкова кривичног поступка у износу од 15.000,00 динара и паушала у износу од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења. Истом пресудом изреком под II, на основу члана 422. став 1. тачка 1) ЗКП, одбијена је оптужба према окривљеном за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ.

Виши суд у Смедереву, пресудом Кж1 бр. 89/15 од 02.10.2015. године, одбио је као неосноване жалбе окривљеног В.М. и његовог браниоца адв. Р.М. из С. и пресуду Основног суда у Великој Плани ЗК бр.468/12 од 22.07.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. В.М., адв. Р.М., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе пресуду

којом ће укинута у целини првостепену пресуду К.бр.468/12 од 22.07.2015. године и пресуду донету у поступку по редовном правном леку Вишег суда у Смедереву Кж1 бр. 89/15 од 02.10.2015. године, те предмет вратити на поновно суђење првостепеном суду.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. В.М., адв. Р.М., је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да побијане правноснажне пресуде садрже битну повреду одредаба кривичног поступка, коју не опредељује (члан 485. став 4. ЗКП), а из навода захтева да првостепена пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама, и да су разлози који су дати у пресуди нејасни, неразумљиви и противуречни изреци побијане пресуде, као и да другостепена пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама већ само паушалан осврт на наводе жалби окривљеног и његовог браниоца, чак и без потпуне интерпретације истих, произилази да бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче и повреду закона, коју такође не опредељује у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, а образлаже погрешном применом закона у првостепеној пресуди, као последици погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. С тим у вези, бранилац у захтеву наводи да поједине одлучне чињенице нису утврђене или су недовољно разјашњене јер суд није извео ни један доказ у правцу расветљавања чињенице да ли је окривљени склон вршењу насиља и да та чињеница није доказана, тим пре што је утврђено да је окривљени неосуђиван, што оштећена није изјавила да се окривљени према њој понашао насилнички, ни раније нити да је критичном приликом према њој примењивао насиље и имајући у виду остале изведене доказе, нарочито медицинску документацију и непрецизан налаз и мишљење вештака о механизму настанка повреда које је оштећена наводно задобила критичном приликом.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у кривичном поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окр. В.М., недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, тако што је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485.

став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окр. В.М. одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**